

En olycka händer så lätt

En kväll i slutet av augusti skulle jag ut och rida. Jag hade inget sällskap så för säkerhets skull tog jag min äldre häst och lämnade unghästen hemma. Hästen är ett 17-årigt sto som jag haft sedan hon var fem år och hon är en trygg, säker och stabil häst som jag känner väl efter alla år. Jag gjorde i ordning henne för ridturen och började med att skritta ut en sväng som uppvärmning.

Jag red till en vall där vi har satt upp några hinder men jag hade bestämt mig för att endast rida lite lätt dressyr, mest lösgörande arbete. Jag snirkade runt hindren i trav och gick så småningom in på en stor volt i arbetstrav.

Hästen var snäll och lydig och gjorde det jag bad om. Jag formade henne runt innerskänkeln och fick henne att ta stöd på ytterygeln. Helt plötsligt snubblade hon med frambenen och jag hann tänka att ” det här hinner hon inte reda upp” (= vi går omkull). Sedan blev allt svart.

Flera timmar senare vaknade jag upp i en säng på Karolinska sjukhuset. Jag har inget minne av själva fallet. Inte heller av att det kom människor som larmade ambulans. Jag har inget minne av att min syster kom och tog hand om hästen (som klarade sig utan några skador). Jag minns inte heller att det kom flera stycken och hjälpte till att leda hem hästen och plocka undan hindren så att helikoptern kunde landa.

Jag har inget som helst minne av att jag till att börja med inte kunde röra på benen eller att både ambulansbil och helikopter kom. Jag har enligt uppgift pratat med sjukvårdspersonalen men det kommer jag inte alls ihåg. Att jag flög helikopter in till akuten på Karolinska och blev omhändertagen där har jag ingen aning om. Jag blev både undersökt och röntgad utan att jag vet om det.

Jag vaknade alltså upp i ett rum på en vårdavdelning flera timmar senare. Några svaga minnesglimtar har kommit tillbaka men det mesta är, och kommer säkert förbli, ett svart hål i mitt minne.

Som tur var hade jag både hjälm och säkerhetsväst på mig vilket sjukvårdspersonalen flera gånger sagt att det var tur. Annars hade det nog inte gått så pass bra som det ändå gjorde. Rörelseförmågan i benen kom tillbaka ganska omgående och jag klarade mig undan med ”bara” en kraftig hjärnskakning.

Hjälm och säkerhetsväst är inte på något sätt en hundra procentig livförsäkring men det är ett billigt sätt att skydda sig från väldigt mycket.

Var rädda om er, använd den säkerhetsutrustning som finns! Hade jag inte haft hjälm och säkerhetsväst den där kvällen hade jag förmodligen inte skrivit det här.....

Hälsningar
Karen Andersson, Ingarö

2011-09-01